

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร

พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความประพฤติดี ดำเนินในหน้าที่ และสามารถประสานกับทุกฝ่าย ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่ราชการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น และเพื่อความเป็นคุณธรรมและจริยธรรม อันจะยังผลไปสู่ผู้ประพฤติกและมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับ สรรพคุณ และยกย่องของบุคคลทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗ (๒), (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ และในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จึงออกข้อบังคับว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยจรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิก

๑) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ พ.ศ. ๒๕๔๘

๒) ประกาศสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เรื่อง จรรยาบรรณข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
“จรรยาบรรณ”	หมายความว่า	ประมวลความประพฤติเพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและ

ส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของบุคลากรและมหาวิทยาลัย

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

“ประชาคมมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคลากรทุกกลุ่มในมหาวิทยาลัยรวมถึงนักศึกษาและผู้รับบริการของมหาวิทยาลัย

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

หมวด ๒

จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ ๕. บุคลากรพึงประพฤติตนเป็นผู้มีศีลธรรมอันดี เหมาะสมกับวิชาชีพ ไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียชื่อเสียง และดำรงตนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๖. บุคลากรถึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น ประชาคมมหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติ

ข้อ ๗. บุคลากรพึงมีความมุ่งมั่น คิดค้น สร้าง รักษา ใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ และไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

ข้อ ๘. บุคลากรพึงอนุรักษ์และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย

ข้อ ๙. บุคลากรพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรม และไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ และหรือขัดผลประโยชน์หรือทับซ้อนผลประโยชน์ โดยมีขอบ

ข้อ ๑๐. บุคลากรพึงมีเจตคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรมรวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะในการทำงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลและต้องฝึกฝนตนเองให้แตกฉานและชำนาญ

ข้อ ๑๑. บุคลากรต้องละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเองและต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้างวานหรือใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อนำไปใช้ในการเสนอกำหนดตำแหน่งหรือการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นหรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น

หมวด ๓

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๒. บุคลากรพึงยึดมั่นและปฏิบัติตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ ปณิธาน วัตถุประสงค์ และนโยบายของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓. บุคลากรพึงมีส่วนร่วม ส่งเสริมและสร้างความสามัคคี แสวงหาความก้าวหน้าและชื่อเสียงให้แก่หมู่คณะเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔. บุคลากรต้องไม่กล่าวอ้างหรือใช้สัญลักษณ์หรือชื่อของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยไปกล่าวอ้างเพื่อประโยชน์แห่งตน หรือในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง

ข้อ ๑๕. บุคลากรพึงร่วมสร้าง รักษา ศักดิ์ศรี ชื่อเสียงและประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖. บุคลากรพึงปฏิบัติงานด้วยความสุจริต และปราศจากอคติต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๗. บุคลากรพึงปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย นักศึกษา และสังคมเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๘. บุคลากรพึงดูแล รักษา และใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า ระมัดระวังมิให้สิ้นเปลือง เสียหายหรือสูญหาย และพึงระมัดระวังดูแลรักษาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เขียงวินัยชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

หมวด ๔

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน

นักศึกษาและผู้รับบริการ

ข้อ ๑๙. บุคลากรซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ การจัดสวัสดิการ และการพัฒนาบุคลากรในสังกัด ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาล

ข้อ ๒๐. บุคลากรพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกัน โดยใช้สติปัญญาไปในทางที่ชอบรวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

ข้อ ๒๑. บุคลากรพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพมีน้ำใจ และมีมนุษยสัมพันธ์อันดี

ข้อ ๒๒. บุคลากรพึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๓. บุคลากรพึงเคารพสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ยกย่องให้เกียรติในศักดิ์ศรีของเพื่อนร่วมงาน ไม่ทับถมให้ร้ายป้ายสี พุดจาต่อเสียดและกลั่นแกล้งซึ่งกันและกัน โดยต้องรักษาชื่อเสียงเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๒๔. บุคลากรพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน ตลอดจนเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบ

ข้อ ๒๕. บุคลากรพึงมีอิสรภาพทางความคิดด้านวิชาการที่สร้างสรรค์ รับผิดชอบการเสนอความคิดและปฏิบัติตนอย่างเป็นกัลยาณมิตรกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๖. บุคลากรพึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไปทั้งด้านบทบาทหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิต

ข้อ ๒๗. บุคลากรต้องไม่กล่าวร้ายหรือดูถูก คณาจารย์หรือบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัย ต่อหน้าบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก

หมวด ๕

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๘. บุคลากรพึงพัฒนาตนให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพ

ข้อ ๒๙. บุคลากรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริตช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม และประเทศชาติในทางสร้างสรรค์

ข้อ ๓๐. บุคลากรพึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการ ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๓๑. บุคลากรพึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๓๒. คณาจารย์พึงเป็นนักวิจัย ที่มีจรรยาบรรณของนักวิจัย ตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ข้อ ๓๓. คณาจารย์พึงรับผิดชอบ ตั้งใจเอาใจใส่การสอนหรือพัฒนาศิษย์ให้รู้จริงทำได้จริงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง พึงสอนและพัฒนาศิษย์อย่างเต็มความสามารถ และปฏิบัติต่อศิษย์ด้วยความเมตตา กรุณาและเป็นธรรม

ข้อ ๓๔. คณาจารย์พึงปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไปในด้านส่วนตัวและหน้าที่การงาน

ข้อ ๓๕. คณาจารย์พึงอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะคุณธรรมและจริยธรรมที่ถูกต้องดีงามให้แก่ศิษย์ อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓๖. คณาจารย์พึงปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตา ช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจ ในการศึกษาเล่าเรียน โดยเสมอภาคและเป็นธรรม

หมวด ๖

บทลงโทษ

ข้อ ๓๗. เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) ในกรณีที่เป็นการผิดจรรยาบรรณครั้งแรก ให้ทำการตักเตือน
- (๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้วตาม (๑) ให้ ออกคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตาม (๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ และเก็บรวบรวมไว้กับทะเบียนประวัติประจำตัวบุคลากร

ข้อ ๓๘. การกระทำผิดจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรง

- (๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ
- (๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหญิงหรือชายอื่นที่มีใช้คุณสมบัติของตน
- (๓) การเรียกรับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด
- (๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้ โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ
- (๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าย่อมผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีงามของประชาชนอย่างร้ายแรง
- (๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของการกระทำ
- (๗) การยุยงให้แตกความสามัคคีในสังคมของมหาวิทยาลัยจนเป็นเหตุให้ส่วนงาน ต่างๆ ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามปกติ

ข้อ ๓๙. ข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณนี้ ให้ใช้ข้อบังคับบุคลากร โดยเคร่งครัด การไม่ยึดถือและปฏิบัติตาม หรือกระทำการใดๆ อันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ จนเป็นเหตุก่อให้เกิดความเสียหายหรือสูญหายต่อบุคคล หรือทรัพย์สินของทางราชการ หากเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หากเป็นกรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายพิศิษฐ์ วรอุไร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

คู่มือ
การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
พ.ศ.๒๕๕๒

คู่มือการปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากร พ.ศ.๒๕๕๒ ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความประพฤติดี สำนึกในหน้าที่สามารถประสานงานกับทุกฝ่าย ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้นและเพื่อควมมีคุณธรรมและจริยธรรม อันยังจะผลให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และยกย่องของบุคลากรทั่วไป

วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนของบุคลากรของมหาวิทยาลัย เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงให้เป็นที่เชื่อถือแก่บุคคลทั่วไป
- (๒) เพื่อเป็นการปลูกจิตสำนึกบุคลากรมหาวิทยาลัยในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพรักษามาตรฐานแห่งความดีงาม ชำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีเกียรติภูมิสร้างความเลื่อมใสศรัทธาแก่บุคคลทั่วไป

จรรยาบรรณต่อตนเอง มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

- (๑) ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ดำเนินชีวิตโดยยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและดำรงตนภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่เต็มตามศักยภาพ
- (๓) เอาใจใส่ ห่วงใย อาทรเกื้อกูลต่อผู้อื่น
- (๔) เป็นผู้ผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาสังคม
- (๕) เป็นผู้มีจิตสำนึก และความรับผิดชอบต่อสังคม
- (๖) พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างสรรค์ผลงานที่ได้มาตรฐาน และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์
- (๗) ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ลอกเลียนแบบผลงานและทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น
- (๘) พึงรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยความเคารพ
- (๙) พึงเผยแพร่องค์ความรู้ที่มีประโยชน์และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อชุมชนและท้องถิ่น
- (๑๐) มีความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๑๑) สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น
- (๑๒) เป็นแบบอย่างที่ดีการอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณีไทย
- (๑๓) มีจิตสำนึกที่ดีในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
- (๑๔) แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

(๑) ศึกษาและปฏิบัติตามปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) ซื่อสัตย์และมีคุณธรรมจริยธรรมในทางวิชาการ

(๓) ไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการหาผลประโยชน์แก่ตน โดยมิชอบ หรือมีผลประโยชน์ทับซ้อน

(๔) ส่งเสริมและสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

(๕) ติดตามความก้าวหน้า หมั่นพัฒนาวิธีการสอนและวิธีการปฏิบัติงานที่ทันสมัยเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและมหาวิทยาลัย

(๖) เข้าร่วมประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ในหมู่นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้อง

(๗) ส่งเสริมและรักษาชื่อเสียงและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ไม่พึงใช้ชื่อและทรัพยากรมหาวิทยาลัยเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือหมู่คณะ โดยมิชอบ

(๘) เสนอแนะ มีส่วนร่วมและเสียสละในการพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๙) ใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดและคุ้มค่า

(๑๐) ดูแลและพิทักษ์ผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยให้เปรียบเสมือนผลประโยชน์ของตน

จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน นักศึกษาและผู้รับบริการ มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

(๑) พึงเคารพนับถือผู้บังคับบัญชาและปฏิบัติตามในสิ่งที่ถูกต้อง

(๒) พึงปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

(๓) ประพฤติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีของนักศึกษาในเรื่องการแต่งกาย การพูดและการใช้ชีวิตในด้านอื่นๆ

(๔) ไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผลงานที่เป็นของผู้อื่นที่เป็นเจ้าของร่วมกันมาเป็นเจ้าของ

(๕) ส่งเสริมและผดุงเกียรติแห่งความเป็นคณาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๖) ส่งเสริมความก้าวหน้าซึ่งกันและกันด้วยเหตุผลและความเอื้ออาทร

(๗) ปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่และบทบาทตามหน้าที่การงาน

(๘) มีความเป็นกัลยาณมิตร เมตตา ให้อภัย เอาใจใส่ ให้กำลังใจแก่นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัย

(๙) พึงปฏิบัติให้เป็นທີ່เชื่อถือของคนทั่วไปและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

(๑๐) ให้เกียรติ ให้ความนับถือเพื่อนร่วมงานทั้งสายวิชาการและสนับสนุน

(๑๑) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นในทางสร้างสรรค์

(๑๒) รักษาและแสวงหามิตรภาพระหว่างผู้ร่วมงานและผู้ร่วมอาชีพ

(๑๓) ยกย่องและนับถือผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมอาชีพทุกระดับ ที่มีความรู้ความสามารถและความประพฤติดี

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพและการปฏิบัติงาน มีแนวทางปฏิบัติดังนี้

- (๑) เปิดใจกว้างเพื่อพัฒนาความรู้ที่เกี่ยวข้อง และมุ่งมั่นพัฒนาศาสตร์ของตนเองอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ พร้อมทั้ง ติดตามวิทยาการใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๒) จัดทำแผนบริหารการสอนและแจ้งให้นักศึกษาทราบเมื่อเปิดภาคการศึกษา
- (๓) สอนเพื่อพัฒนาศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ โดยไม่เรียกรับผลประโยชน์
- (๔) พัฒนาเทคนิควิธีการปฏิบัติงาน วิธีการสอน วิธีการวัดผลประเมินผลให้ทันสมัย แล้วนำมาใช้ในการปฏิบัติการสอน การวัดผลประเมินผล ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- (๕) ตรงเวลา สอนด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังความรู้ และสอนโดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- (๖) เคารพศักดิ์และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย รับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- (๗) มีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนในการทำวิจัย
- (๘) มีน้ำใจในการให้บริการและลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

บทลงโทษ มีดังนี้

- (๑) ผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดทางวินัยให้ดำเนินการดังนี้
 - ๑) ในกรณีที่เป็นการผิดจรรยาบรรณครั้งแรกให้ทำการตักเตือน
 - ๒) หากยังประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องเดิมที่ถูกตักเตือนแล้ว ตาม ๑) ให้ออกคำสั่งดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 - ๓) ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่ง ตาม ๒) ให้ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือและเก็บรวบรวมไว้กับทะเบียนประวัติประจำตัวบุคลากร
 - ๔) ในกรณีประพฤติผิดจรรยาบรรณ ที่เป็นความผิดทางวินัยด้วยให้ดำเนินการทางวินัยในส่วนที่เกี่ยวข้องนั้น
- (๒) การกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงมีดังต่อไปนี้
 - ๑) การนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ
 - ๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษาหรือหญิงหรือชายอื่นซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน
 - ๓) การเรียกรับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อการกระทำหรือไม่กระทำการใด
 - ๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบและก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษาเพื่อ ให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืน
ศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

๖) การกระทำความผิดอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรง
ของการกระทำ

(นายพิศิษฐ์ วรอุไร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี